

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 6. Ad vtrumque parati, & contenti exemplum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

constitutos esse omnes oportet, qui animo volunt esse tranquillo. Quisquis enim non potest æquè paupertatem ferre, atque opes possidere, semper in metu hæret, ne per vim aut fraudem amittat illud, in quo pacem mentis collocavit. Cui autem perinde est, vel habere, vel carere, tamquam rupes quædam immota stat, procellis vndique allisis & fractis, & circumlatrantibus duntaxat. Eiuscemodi rupes fuit ille, qui vndique & vndique dispoliatus dixit: *Nudus Iob. I, 21. egressus sum de utero matris mee, & nudus revertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. In omnibus his non peccavit Iob labijs suis; neque stultum quid contra Deum locutus est.* Potest ergo aliquis fieri pauper, & non peccare; potest aliquid amittere, & nihil stultum contra Deum loqui. Quare non paupertas, sed improbitas, aut cupiditas, in causa est, si quis ad inopiam redactus, aut re aliqua priuatus insanit, quemadmodum, superiùs vidimus, Antonium Vrceum Codrum, Grammaticum, amisso per incendium libro, insaniuisse.

§. VII.

Ad utrumq; parati, & contenti exemplum.

AC

Beda lib.
2. de vita
S. Patri-
tij.

Ac ne Iobum tantum, grande illud patientiæ miraculum, adduci in exemplum, posse existimemus, sunt alij complures, quibus perinde fuit, siue aliquid daretur, siue auferretur. Historia est insignis, quam, quia etiam pauperes, ac Religiosos præsertim, non lædendos esse docet, è Venerabili Beda, prolixius transcribam. *Fuit homo quidam diues, inquit, & honorabilis, in regionibus Orientalium, cui nomen erat Daire: quæ rogans S. Patritius petijt ab eo, ut aliquem locum daret ei, ubi monasterium construeret, & sancta Conuersationis religiosè viuentibus mansionem prepararet. Respondit diues ille dicens ad S. Patritium, Ecce terra coram te est. Dic ergo mihi, quem locum desideres ad inhabitandum? Pete, inquit S. Patritius, ut illam altitudinem terra, qua nominatur Saileg, dones mihi ad inhabitandum, ut construam ibi locum ad cultum diuinum. At ille noluit dare S. Viro terram altam quam petierat, sed dedit illi locum alium in inferiori terra, & habitauit ibi S. Patritius cum suis. Post aliquot dies venit Eques Dairi diuitis præfati, ducens equum Domini sui satis opimum, ut pasceret in herbose loco Christianorum, & offendit Patricium talis depastio equi ex loco suo, dixitque stultè fecit Daire mittens anima-*

animalia bruta turbare locum paruum, quem obtulit Deo. At verò eques non attendit ista verba, sed dimisso ibi equo nocte illa discessit: Crastina verò die veniens videre equum, inuenit eum iam mortuum, reversusq; ad dominum suum cum festinatione dixit ei: Ecce Christianus ille occidit equum tuum: offendit enim illum turbatio loci sui. Et dixit Daire servis suis: dignus est morte iste homo, qui reddidit nobis malum pro bono, ergo occidite eum. Euntibus verò servis ad interficiendum eum dicto citius repentina mors irruit super Daire. Dixitq; uxor sua; causâ Christiani est hac mors. Eat quis citò & portentur ei beneficia nostra, & renocentur, qui exierunt occidere eum. Exeuntes ergo duo Viri ad sanctum Patritium dixerunt ei, Ecce infirmatur Daire, portetur illi aliquid à te, si forte sanari possit. Sanctus autem Patritius, sciens qua facta sunt, benedixit aquam, & dedit eis dicens: Ite & aspergite dominum vestrum, & equum eius hac aquâ. Et fecerunt, sicut praecepit eis sanctus vir, sanatusq; est Daire, & renixit equus eius aspersione aqua sancta. Venit ergo Daire ut honoraret sanctum Patritium portans secum aneum scyphum mirabilem ac pretiosum capientem metretas ternas, dixitq; Daire ad S. Patritium, Ecce hic aneus sit tecum

tecum ob memoriam meam. Et ait ei S. Patritius Grazagam. Reuersus autem Daire domū dixit ad suos, stultus est homo, qui nihil aliud mihi respondit, cum darem ei aneum vas pretiosum, prater solum verbum Grazagam. Adidit q̄ Daire dicens militibus suis. Ite reportare nobis aneum nostrum, quia ingrātē accepit eum homo ille. Venerunt itaq̄ ministri Dairi, & dixerunt Patritio: Misit nos Dominus noster vt reportemus ei aneum suum, quia ingrātē accepisti eum. Et illa vice S. Patritius nihil aliud dixit prater Grazagam. Reportantibus autem illis interrogauit Daire seruos suos dicens: quid dixit Christianus ille, quando reportastis aneum? At illi dixerunt Grazagam. Et ille respondens dixit: mirabilis est homo iste, qui nihil aliud dixit quā Grazagam in dato, Grazagā in ablato. Vt video bonum est eius dictum Grazaga, & non malum. Reportetur ergo illi rursum aneum vas. Et remisit illi rursum scyphum argenteū dicens ei, sit tecum aneus tuus: Constans enim & incommutabilis homo es, & verbum bonum, non malū profers. Insuper & partem illam agri, quam olim petisti, do tibi nunc, quam meliorem habeo, vt inhabites eam. Accepit ergo S. Patritius pradium optatum, & placitum sibi, & adificauit in eo monasteria, & ha-

& habitationes religiosorum Virorum. In quo
 loco nunc ciuitas est *Arithmache* nominata, ubi
 sedes Episcopatus, & regiminis est *Hybernia*.
 En quàm multum accepit *Patritius*, cui
 perinde fuit, siue ditaretur, siue spoliaretur:
 & quemadmodum *Iob* dixit; *Dominus dedit, Dominus abstulit*; ita *Patritius*, cum
scyphum acciperet, *Grazagam* dixit: cum
 eum ammitteret, iterum *Grazagam* dixit.
 Utinam hæc vox nobis in corde semper, &
 in ore esset, quàm parum dolere nos ostenderemus,
 si aliquid nobis vel amicus, vel hostilis miles auferret?
Grazaga enim, si bene conijcio, aliud nihil fuit, quàm *Gratias ago*,
 quod linguæ Latinæ non bene gnari *Grazagam* se
 audiuisse putauerunt. Itaque qui nouit penuriam &
 abundantiam esse à Deo, libenter vult ex eorum esse censu,
 qui *Patritium* imitantur, *gratias agentes semper* Ephes. §.
pro omnibus, in nomine Domini nostri IESU 20.
Christi, Deo & Patri. Magnus ille est, ait Philosophus,
qui fictilibus sic utitur, quemadmodum argento:
nec ille minor est, qui sic argento utitur, quemadmodum
fictilibus. Infirmi est animi, Pati non posse diuitias:
fortis, inopiam æquè, ac opes sustinere.